

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 29 kwietnia 2021 r.
(OR. en)**

**2018/0211 (COD)
LEX 2077**

PE-CONS 20/21

**GAF 34
FIN 296
UD 121
AGRI 178
ENFOCUSTOM 53
JAI 392
ENFOPOL 130
EPPO 27
CADREFIN 173
CODEC 534**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
USTANAWIAJĄCE UNIJNY PROGRAM ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH
I UCHYLAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (UE) NR 250/2014**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/...

z dnia 29 kwietnia 2021 r.

ustanawiające Unijny program zwalczania nadużyć finansowych
i uchylające rozporządzenie (UE) nr 250/2014

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i 325,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 10 z 10.1.2019, s. 1.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 16 marca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) nakłada na Unię i państwa członkowskie obowiązek zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych działań nielegalnych naruszających interesy finansowe Unii. Unia powinna wspierać działania w tych obszarach.
- (2) Wsparcie tego typu działań udzielane w przeszłości w drodze decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 804/2004/WE¹ (program Herkules), która została zmieniona i której okres obowiązywania został przedłużony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 878/2007/WE² (program Herkules II), uchylonej i zastąpionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 250/2014³ (program Herkules III), pozwoliło na intensyfikację działań podejmowanych przez Unię i państwa członkowskie w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych działań nielegalnych naruszających interesy finansowe Unii.

¹ Decyzja nr 804/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiająca wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (program Herkules) (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 9).

² Decyzja nr 878/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 2007 r. zmieniająca i przedłużająca okres obowiązywania decyzji nr 804/2004/WE ustanawiającej wspólnotowy program działań na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (program Herkules II) (Dz.U. L 193 z 25.7.2007, s. 18).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 250/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiające program na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (program Herkules III) i uchylające decyzję nr 804/2004/WE (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 6).

- (3) W ustawodawstwie unijnym zawierającym uregulowania dotyczące Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Funduszu Azylu, Migracji i Integracji i instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, a także pomocy przedakcesyjnej w odniesieniu do okresu programowania 2014–2020 i następnych lat, ustanowiony został obowiązek spoczywający na państwach członkowskich, państwach kandydujących oraz potencjalnych kandydatach dotyczący zgłaszania nieprawidłowości i nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii. System zarządzania nieprawidłowościami (IMS) jest bezpiecznym narzędziem łączności elektronicznej, które ułatwia państwom członkowskim, jak również państwom kandydującym i potencjalnym kandydatom wywiązywanie się z obowiązku zgłaszania wykrytych nieprawidłowości i które wspiera również zarządzanie nieprawidłowościami i ich analizę.
- (4) O ile znaczenie prac prowadzonych przez Komisję w kontekście zapobiegania nadużyciom finansowym jest niepodważalne, należy również w pełni uznać znaczenie między innymi wdrożenia systemu informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) oraz strategii zwalczania nadużyć finansowych na poziomie krajowym.

- (5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97¹ i decyzja Rady 2009/917/WSiSW² stanowią, że Unia ma wspierać wzajemną pomoc między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracę między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.
- (6) Takie wsparcie jest zapewniane w przypadku wielu działań operacyjnych. Obejmują one AFIS, platformę informatyczną składającą się z szeregu aplikacji działających w ramach wspólnego systemu informatycznego zarządzanego przez Komisję. Na platformie AFIS działa też IMS. Wspólny system informatyczny wymaga stabilnego i przewidywalnego finansowania przez lata, aby zapewnić jego trwałe działanie.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

² Decyzja Rady 2009/917/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych (Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 20).

- (7) Platforma AFIS obejmuje szereg systemów informatycznych, w tym system informacji celnej. System informacji celnej jest zautomatyzowanym systemem informatycznym, którego celem jest pomaganie państwom członkowskim w zapobieganiu, prowadzeniu postępowań i ściganiu działań naruszających przepisy prawa celnego i rolnego, poprzez poprawienie – dzięki szybszemu przekazywaniu informacji – skuteczności współpracy oraz procedur kontrolnych administracji celnych właściwych w zakresie takich działań. W ramach jednej infrastruktury systemu informacji celnej objęta została zarówno współpraca administracyjna, jak i współpraca policyjna w oparciu o były filar Unii – współpraca w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Z technicznego punktu widzenia nie można rozdzielić dwóch wymiarów systemu informacji celnej: wymiaru współpracy policyjnej i wymiaru administracyjnego, gdyż obydwa działają w ramach wspólnego systemu informatycznego. Zważywszy, że system informacji celnej jest tylko jednym z systemów informatycznych obsługiwanych w ramach platformy AFIS, a liczba obsługiwanych za pośrednictwem systemu informacji celnej przypadków współpracy policyjnej jest niższa niż przypadków współpracy administracyjnej, komponent współpracy policyjnej w ramach platformy AFIS jest uważany za pomocniczy w stosunku do wymiaru administracyjnego.

- (8) W celu zwiększenia synergii i elastyczności budżetu, a także uproszczenia procesu zarządzania należy połączyć i usprawnić wsparcie Unii w obszarach ochrony interesów finansowych Unii, zgłaszania nieprawidłowości oraz wzajemnej pomocy administracyjnej i współpracy w sprawach celnych i rolnych w ramach jednego programu, tj. Unijnego programu zwalczania nadużyć finansowych (zwanego dalej „Programem”). Program należy ustanowić na okres siedmiu lat w celu dostosowania okresu jego obowiązywania do okresu obowiązywania wieloletnich ram finansowych określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093¹.
- (9) Program powinien zatem zawierać komponent podobny do programu Herkules III, drugi komponent zapewniający finansowanie IMS oraz trzeci komponent finansujący działania powierzone Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 515/97, w tym w odniesieniu do platformy AFIS.

¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

- (10) Program powinien ułatwiać współpracę między odpowiednimi organami państw członkowskich oraz między państwami członkowskimi, Komisją i innymi odpowiednimi organami Unii, w tym w stosownych przypadkach z Prokuraturą Europejską (EPPO), w przypadku państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939¹, w celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii, a także prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego, bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich i w celu zapewnienia skuteczniejszego wykorzystania zasobów niż mogłoby to mieć miejsce na poziomie krajowym. Działanie na poziomie Unii jest konieczne i uzasadnione, ponieważ pomaga ono państwom członkowskim w zbiorowej ochronie interesów finansowych Unii i zachęca do korzystania ze wspólnych struktur unijnych w celu zwiększenia współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami, a jednocześnie wspiera zgłaszanie danych dotyczących nieprawidłowości i przypadków nadużyć finansowych.
- (11) Ponadto wspieranie ochrony interesów finansowych Unii powinno dotyczyć wszystkich aspektów budżetu Unii, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków. W tym kontekście należy odpowiednio uwzględnić fakt, że Program jest jedynym programem Unii, który służy ochronie budżetu Unii po stronie wydatków.

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

- (12) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na cały czas trwania Programu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych¹.
- (13) Do niniejszego Programu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046² (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.

¹ Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 28.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (14) Rodzaje finansowania oraz metody wykonania określone w niniejszym rozporządzeniu należy wybierać na podstawie ich potencjału realizacji celów szczegółowych działań oraz możliwości osiągnięcia rezultatów, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz przewidywanego ryzyka nieprzestrzegania przepisów. W związku tym należy rozważyć stosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (15) W niniejszym rozporządzeniu powinien zostać zawarty przykładowy wykaz działań, które mają być finansowane, aby zapewnić ciągłość finansowania wszystkich działań powierzonych Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 515/97, w tym platformy AFIS.
- (16) Działania powinny być kwalifikowalne, jeżeli przyczyniają się do realizacji celów szczegółowych Programu. Cele szczegółowe Programu powinny obejmować zapewnianie specjalnej pomocy technicznej właściwym organom państw członkowskich, na przykład poprzez zapewnienie specjalistycznej wiedzy, specjalistycznego i technicznie zaawansowanego sprzętu oraz skutecznych narzędzi informatycznych; poprzez zapewnianie niezbędnego wsparcia na rzecz prowadzenia postępowań i ułatwienia w zakresie prowadzenia postępowań, w szczególności przez ustanawianie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i podejmowanie operacji transgranicznych; lub poprzez zwiększenie wymiany pracowników na potrzeby konkretnych projektów. Działania kwalifikowalne powinny ponadto obejmować organizację odpowiednio ukierunkowanych specjalistycznych szkoleń i warsztatów z zakresu analizy ryzyka oraz, w stosownych przypadkach, konferencji i badań.

- (17) Zakup sprzętu z wykorzystaniem unijnego instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej ustanowionego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej mógłby mieć pozytywny wpływ na zwalczanie nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii. W instrumencie tym przewidziany będzie obowiązek unikania dublowania wsparcia Unii. Podobnie w przypadku Programu należy zapewnić, aby unikano dublowania wsparcia Unii; wsparcie udzielane w ramach Programu powinno zasadniczo być przeznaczone na zakup takiego rodzaju sprzętu, który nie wchodzi w zakres unijnego instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej, lub sprzętu, którego beneficjentami są organy inne niż organy, do których skierowany jest unijny instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej. Ponadto należy zapewnić, aby finansowany sprzęt był odpowiedni do celów związanych z ochroną interesów finansowych Unii.
- (18) W Programie powinni móc uczestniczyć członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Uczestnictwo należy umożliwić także państwom przystępującym, państwom kandydującym i potencjalnym kandydatom, a także państwom objętym europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach. Również inne państwa trzecie powinny móc uczestniczyć w Programie, pod warunkiem że przystąpią do szczegółowej umowy obejmującej szczególne warunki ich udziału w programach Unii.

- (19) Biorąc pod uwagę dotychczasowe oceny programów Herkules i aby zwiększyć rolę Programu, na zasadzie wyjątku należy umożliwić uczestnictwo w nim podmiotów z siedzibą w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z Programem.
- (20) W szczególności należy zachęcać do uczestnictwa podmioty z siedzibą w państwach trzecich, które zawarły z Unią obowiązujący układ o stowarzyszeniu, aby poprawić ochronę interesów finansowych Unii poprzez współpracę celną i wymianę najlepszych praktyk, zwłaszcza w zakresie sposobów zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii oraz w zakresie podejmowania wyzwań pojawiających się w wyniku rozwoju nowych technologii.
- (21) Program powinien być realizowany z uwzględnieniem zaleceń i środków wymienionych w komunikacie Komisji z dnia 6 czerwca 2013 r. zatytułowanym „Intensyfikacja walki z przemytem papierosów i innymi formami nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi — Kompleksowa strategia UE”, a także w sprawozdaniu z dnia 12 maja 2017 r. z postępu prac nad wdrożeniem tego komunikatu.
- (22) W 2016 r. Unia ratyfikowała Protokół w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (zwany dalej „protokołem”). Protokół służy ochronie interesów finansowych Unii w zakresie, w jakim dotyczy on zwalczania transgranicznego nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi powodującego uszczuplenie dochodów. Program powinien wspierać Sekretariat Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu w jego zadaniach związanych z protokołem. Ponadto Program powinien wspierać inne działania podejmowane przez Sekretariat w kontekście zwalczania nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi.

- (23) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹ i rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95², (Euratom, WE) nr 2185/96³ i (UE) 2017/1939 interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 EPPO jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁴. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

- (24) Państwa trzecie będące członkami EOG mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym¹, które przewiduje realizację programów na podstawie decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Państwa trzecie mogą również uczestniczyć w tych programach na podstawie innych instrumentów prawnych. W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić przepis szczegółowy zobowiązujący państwa trzecie do przyznania właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF oraz Trybunałowi Obrachunkowemu praw i dostępu niezbędnych do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji.
- (25) Zgodnie z decyzją Rady 2013/755/UE² osoby i podmioty z siedzibą w krajach i terytoriach zamorskich kwalifikują się do otrzymania finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj zamorski lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (26) W celu zapewnienia jednolitych warunków realizacji Programu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Komisja powinna przyjąć programy prac określające między innymi priorytety i kryteria oceny stosowane w przypadku udzielania dotacji na działania.
- (27) Niniejsze rozporządzenie powinno określić maksymalną możliwą stopę współfinansowania dotacji.

¹ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

² Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

- (28) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹ niniejszy Program powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę ewaluacji skutków Programu w praktyce. Ocenę należy przeprowadzać w sposób terminowy, niezależny i obiektywny.
- (29) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmieniania wykazu wskaźników służących mierzeniu realizacji celów ogólnych i szczegółowych Programu, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, a także uzupełniania niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (30) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na transgraniczny charakter związanych z nimi kwestii, natomiast ze względu na unijną wartość dodaną możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (31) Art. 42a ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 515/97 stanowi podstawę prawną dla finansowania AFIS. Niniejsze rozporządzenie powinno zastąpić ją nową podstawą prawną. Art. 42a ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 515/97 powinny zatem zostać uchylone.
- (32) Rozporządzenie (UE) nr 250/2014 ustanawiające program Herkules III obejmowało okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. Niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać działania stanowiące kontynuację programu Herkules III począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 250/2014.
- (33) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i celów Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, Program ma przyczyniać się do uwzględniania kwestii klimatu i realizacji celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w całkowitym budżecie Unii mają stanowić 30 %.

- (34) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednakże koszty poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji nie są kwalifikowalne, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji wyjątkowych. Aby uniknąć wszelkich zakłóceń w zapewnianiu wsparcia unijnego, które mogłyby szkodzić interesom Unii, w decyzji w sprawie finansowania, w ograniczonym okresie na początku wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i wyłącznie w należycie uzasadnionych przypadkach, powinno być możliwe przewidzenie kwalifikowalności działań i kosztów od początku roku budżetowego 2021, nawet jeżeli zostały one zrealizowane i poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.
- (35) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki i umożliwić realizację Programu od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Unijny program zwalczania nadużyć finansowych (zwany dalej „Programem”) na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

Niniejsze rozporządzenie określa cele Programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Cele Programu

1. Celami ogólnymi Programu są:
 - a) ochrona interesów finansowych Unii;
 - b) wspieranie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.

2. Celami szczegółowymi Programu są:
- a) zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii oraz ich zwalczanie;
 - b) wspieranie zgłaszania nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, w odniesieniu do funduszy objętych zarządzaniem dzielonym i funduszy pomocy przedakcesyjnej ujętych w budżecie Unii;
 - c) zapewnianie narzędzi do wymiany informacji i wsparcia działań operacyjnych w obszarze wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych i rolnych.

Artykuł 3

Budżet

- 1. Pula środków finansowych na realizację Programu na lata 2021–2027 wynosi 181,207 mln EUR według cen bieżących.
- 2. Orientacyjna alokacja kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następująca:
 - a) 114,207 mln EUR na cel, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a);
 - b) 7 mln EUR na cel, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);
 - c) 60 mln EUR na cel, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. c).

3. Do 2 % kwoty, o której mowa w ust. 1, można przeznaczyć na pomoc techniczną i administracyjną związaną z realizacją Programu, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, w tym na instytucjonalne systemy informatyczne. Ponadto orientacyjna alokacja, o której mowa w ust. 2 lit. a), należyć uwzględnia fakt, że Program jest jedynym programem Unii, który obejmuje ochronę interesów finansowych Unii po stronie wydatków.

Artykuł 4

Państwa trzecie stowarzyszone z Programem

W Programie mogą uczestniczyć następujące państwa trzecie:

- a) członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zgodnie z warunkami ustanowionymi w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- b) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;

- c) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- d) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami określonymi w szczegółowej umowie obejmującej uczestnictwo danego państwa trzeciego w programie Unii, pod warunkiem że umowa ta:
 - (i) zapewnia sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach Unii;
 - (ii) określa warunki uczestnictwa w programach, w tym sposób obliczania wkładów finansowych do poszczególnych programów, i związane z tymi programami koszty administracyjne;
 - (iii) nie przyznaje państwu trzeciemu jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do programu Unii;
 - (iv) gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

Wkłady, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (ii), stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 5
Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w ramach metody zarządzania pośredniego z udziałem podmiotów, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego.
2. Program może zapewniać finansowanie w formach przewidzianych w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji i zamówień, a także zwrotu wydatków na podróże i kosztów pobytu, jak przewidziano w art. 238 rozporządzenia finansowego.
3. Program może zapewniać finansowanie działań realizowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 515/97, w szczególności pokrycie rodzajów kosztów, o których mowa w przykładowym wykazie w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
4. Jeżeli wspierane działanie dotyczy zakupu sprzętu, Komisja ustanawia, w stosownych przypadkach, mechanizm koordynacji zapewniający wydajność i interoperacyjność całego sprzętu zakupionego ze środków programów Unii.

Artykuł 6

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w Programie na podstawie decyzji przyjętej na mocy umowy międzynarodowej lub na podstawie jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, przyznaje ono właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu prawa i dostęp niezbędne do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ II

DOTACJE

Artykuł 7

Dotacje

Dotacji w ramach Programu udziela się i zarządza się nimi zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

Artykuł 8
Współfinansowanie

Stopa współfinansowania dotacji udzielanych w ramach Programu nie może przekraczać 80 % kosztów kwalifikowalnych. Środki finansowe przekraczające ten pułap przyznaje się wyłącznie w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach określonych w programach prac, o których mowa w art. 11, i nie mogą one przekraczać 90 % kosztów kwalifikowalnych.

Artykuł 9
Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 2.
2. Bez uszczerbku dla innych działań przewidzianych w programach prac sporządzonych na mocy art. 11, następujące działania mogą być uznane za kwalifikujące się do finansowania:
 - a) udostępnianie wiedzy technicznej, specjalistycznego i zaawansowanego technicznie sprzętu oraz skutecznych narzędzi informatycznych wzmacniających współpracę transnarodową i międzydyscyplinarną oraz współpracę z Komisją;
 - b) zwiększanie wymiany pracowników na potrzeby konkretnych projektów, zapewnianie niezbędnego wsparcia na rzecz prowadzenia postępowań i ułatwienia w zakresie prowadzenia postępowań, w szczególności ustanawianie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i podejmowanie operacji transgranicznych;

- c) zapewnianie wsparcia technicznego i operacyjnego na potrzeby krajowych postępowań, w szczególności wsparcia dla organów celnych i organów ścigania, w celu wzmocnienia walki z nadużyciami finansowymi i innymi nielegalnymi działaniami;
 - d) budowanie zdolności w zakresie technologii informatycznych w państwach członkowskich i państwach trzecich, zwiększanie wymiany danych, tworzenie i udostępnianie narzędzi informatycznych na potrzeby postępowań oraz monitorowania pracy wywiadowczej;
 - e) organizowanie specjalistycznych szkoleń, warsztatów z zakresu analizy ryzyka, konferencji i badań mających na celu poprawę współpracy i koordynacji między służbami zajmującymi się ochroną interesów finansowych Unii;
 - f) inne działania przewidziane w programach prac sporządzonych na mocy art. 11, jakie są niezbędne do osiągnięcia celów ogólnych i szczegółowych Programu ustanowionych w art. 2.
3. Jeżeli działanie, w odniesieniu do którego ma być udzielone wsparcie, wiąże się z zakupem sprzętu, Komisja zapewnia, aby sfinansowany sprzęt był odpowiedni do celów związanych z ochroną interesów finansowych Unii.

Artykuł 10

Kwalifikujące się podmioty

1. Oprócz kryteriów kwalifikowalności określonych w art. 197 rozporządzenia finansowego zastosowanie mają kryteria kwalifikowalności określone w ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. W ramach Programu do otrzymania finansowania kwalifikują się następujące podmioty:
- a) organy publiczne, które mogą przyczynić się do realizacji jednego z celów, o których mowa w art. 2, i które mają siedzibę w:
 - (i) państwie członkowskim lub powiązanym z nim kraju lub terytorium zamorskim;
 - (ii) państwie trzecim stowarzyszonym z Programem; lub
 - (iii) państwie trzecim wymienionym w programie prac na warunkach określonych w ust. 3;
 - b) instytuty badawcze i instytucje edukacyjne oraz podmioty nienastawione na zysk, które mogą przyczynić się do realizacji celów, o których mowa w art. 2, pod warunkiem że mają siedzibę i działają co najmniej od roku w:
 - (i) państwie członkowskim;
 - (ii) państwie trzecim stowarzyszonym z Programem; lub
 - (iii) państwie trzecim wymienionym w programie prac na warunkach określonych w ust. 3;
 - c) podmioty prawne utworzone na mocy prawa unijnego lub organizacje międzynarodowe.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2, mające siedzibę w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z Programem, kwalifikują się na zasadzie wyjątku do otrzymania finansowania w ramach Programu, jeżeli jest to niezbędne do realizacji celów danego działania. Podmioty takie ponoszą co do zasady koszty swojego uczestnictwa, z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych w programie prac.

ROZDZIAŁ III

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 11

Program prac

W celu realizacji Programu Komisja przyjmuje programy prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 12

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu w realizacji celów ogólnych i szczegółowych Programu określonych w art. 2 zawarto w załączniku II.

2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów Programu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 zmieniających załącznik II w odniesieniu do wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, a także uzupełniających niniejsze rozporządzenia o przepisy w sprawie ustanowienia ram monitorowania i oceny.
3. Komisja w ramach swojego sprawozdania rocznego dotyczącego ochrony interesów finansowych Unii i zwalczania nadużyć finansowych informuje co roku Parlament Europejski i Radę o realizacji Programu.

W ramach dyskusji na ten temat Parlament Europejski może formułować zalecenia dotyczące rocznego programu prac. Komisja należycie uwzględni te zalecenia.

4. System sprawozdawczości dotyczącej wykonania zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów Programu. W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 13

Ocena

1. W trakcie przeprowadzania oceny Komisja zapewnia, aby ocena była przeprowadzona w sposób niezależny, obiektywny i terminowy oraz aby osoby ją przeprowadzające mogły wykonywać swoje zadania w sposób wolny od wszelkich prób wywierania na nie wpływu.
2. Ocena śródkresowa Programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji Programu, jednak nie później niż cztery lata od rozpoczęcia realizacji Programu.
3. Po zakończeniu realizacji Programu, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową Programu.
4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz publikuje je na swojej stronie internetowej.

Artykuł 14

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 15

Informacja, komunikacja i promocja

1. Z wyjątkiem przypadków, w których istnieje ryzyko zmniejszenia skuteczności działań operacyjnych w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i cel, odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają odpowiednie eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja regularnie prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Programem oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na Program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 2.

Artykuł 16

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 515/97

W art. 42a rozporządzenia (WE) nr 515/97 uchyla się ust. 1 i 2.

Artykuł 17

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 250/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 250/2014 i art. 42a rozporządzenia (WE) nr 515/97, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na Program pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną niezbędne w celu zapewnienia przejścia między Programem a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 250/2014 i art. 42a rozporządzenia (WE) nr 515/97.
3. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego, w należycie uzasadnionych przypadkach określonych w decyzji w sprawie finansowania i przez ograniczony okres, działania wspierane na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz wynikające z nich koszty można uznać za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane a koszty te poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

Artykuł 19

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PRZYKŁADOWY WYKAZ KOSZTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 3

Przykładowy wykaz rodzajów kosztów, które będą finansowane z Programu w odniesieniu do działań realizowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 515/97:

- a) koszty instalacji i utrzymania stałej infrastruktury technicznej dającej państwom członkowskim dostęp do zasobów logistycznych, informatycznych i z dziedziny automatyzacji prac biurowych w celu zapewnienia koordynacji wspólnych operacji celnych i innych działań operacyjnych;
- b) zwrot wydatków na podróże i kosztów pobytu, a także wszelkich innych świadczeń i płatności, poniesionych względem przedstawicieli państw członkowskich oraz w odpowiednich przypadkach przedstawicieli państw trzecich, biorących udział w unijnych misjach, wspólnych operacjach celnych organizowanych lub współorganizowanych przez Komisję oraz w szkoleniach, spotkaniach *ad hoc* i spotkaniach związanych z przygotowaniem i oceną na potrzeby dochodzeń administracyjnych lub działań operacyjnych prowadzonych przez państwa członkowskie, jeżeli są one organizowane lub współorganizowane przez Komisję;
- c) wydatki związane z zakupem, analizą, rozwojem i utrzymaniem infrastruktury komputerowej (sprzętu), oprogramowania i dedykowanych połączeń sieciowych, a także powiązanych usług w zakresie produkcji, wsparcia i szkolenia, na potrzeby realizacji działań przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 515/97, w szczególności działań związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym oraz ich zwalczaniem;

- d) wydatki związane z dostarczaniem informacji i wydatki na powiązane działania umożliwiające dostęp do informacji, danych i źródeł danych na potrzeby prowadzenia działań przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 515/97, w szczególności działań związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym oraz ich zwalczaniem;
 - e) wydatki związane z korzystaniem z systemu informacji celnej przewidziane w instrumentach przyjętych na mocy art. 87 TFUE, a w szczególności w decyzji 2009/917/WSiSW, w zakresie, w jakim instrumenty te przewidują, że przedmiotowe wydatki są pokrywane z budżetu ogólnego Unii;
 - f) wydatki związane z zakupem, analizą, rozwojem i utrzymaniem unijnych komponentów wspólnej sieci łączności stosowanych do celów wymienionych w lit. c).
-

ZAŁĄCZNIK II

WSKAŹNIKI DO CELÓW MONITOROWANIA PROGRAMU

Program będzie ściśle monitorowany na podstawie zestawu wskaźników mających na celu pomiar zakresu realizacji celów ogólnych i szczegółowych Programu, a także z myślą o minimalizowaniu obciążeń administracyjnych i kosztów. W związku z tym gromadzone będą dane dotyczące następującego zestawu kluczowych wskaźników:

Cel szczegółowy 1: Zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii oraz ich zwalczanie.

Wskaźnik 1: Wsparcie w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii oraz ich zwalczania – mierzone za pomocą:

- 1.1: poziomu zadowolenia z działań organizowanych w ramach Programu
 i (współ-)finansowanych ze środków Programu;
- 1.2: odsetka państw członkowskich otrzymujących każdego roku wsparcie z Programu.

Cel szczegółowy 2: Wspieranie zgłaszania nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, w odniesieniu do funduszy objętych zarządzaniem dzielonym i funduszy pomocy przedakcesyjnej ujętych w budżecie Unii;

Wskaźnik 2: Poziom zadowolenia użytkowników z korzystania z IMS.

Cel szczegółowy 3: Zapewnianie narzędzi do wymiany informacji i wsparcia działań operacyjnych w obszarze wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych i rolnych.

Wskaźnik 3: Liczba przypadków udostępnienia informacji uzyskanych w ramach wzajemnej pomocy oraz liczba wspieranych działań związanych z wzajemną pomocą.
